

Gonçal Anaya ha mort

JOAN BAPTISTA MALONDA GRAU
Col·lectiu de mestres de la Safor

Dimecres, dia 11, de juny ens arribava una d'aquelles notícies que no volem escoltar, ni llegir, per més que siguin inevitables. Els telèfons i els correus electrònics ens sobtaven amb la notícia que el mestre Gonçal Anaya ens havia deixat al matí, s'havia mort, quan algunes persones irracionalment volíem pensar que ja no es podia morir.

No és el moment ni el lloc per contar qui era Gonçal en les presents línies, aquestos dies plomes més documentades i precises ens narraran la seua vida, la seua obra i el seu mestratge, allò que sempre ens quedarà.

De forma senzilla i sentida, el Col·lectiu de Mestres de la Safor i l'Escola d'Estiu del País Valencià "Marina-Safor" volíem expressar als

sectors educatius de la comarca de la Safor que sentim la pèrdua física del mestre Gonçal. Els nostres ulls retindran aquella figura tendra, quasi sempre amb boina perquè calia protegir-se dels refredats que ens arriben per la calba - ens contava Gonçal -, però de pas ferm en lluitar pels ideals humanistes i republicans; les nostres oïdes escoltaran aquella veu suau de mestre, però també enèrgica per denunciar les injustícies i aberracions de les ideologies capitalistes i pseudosocialistes; la nostra pell quedarà per sempre

impregnada de les seues tendres abraçades; ressonaran per tot el cos aquells rialles que Gonçal ens solia regalar en qualsevol acudit o situació graciosa, sabia que el humor és imprescindible per a viure; les nostres cames es mouran soles quan recorden aquelles festes a les nits, quan després d'esgotadores sessions de treball, el mestre encara tenia forces, fins fa ben poc, de ballar i cantar, i deixar-nos als més joves envejosos de les seues forces. Recordarem, tornarem a passar pel cor, el seu mestratge, la seua lluita,

el seu inconformisme, la seua vitalitat, les seues conferències. Ens acompanyaran per sempre els seus articles i els seus llibres.

Gonçal Anaya Santos, el mestre de mestres, sempre estava disposat a baixar a la Safor quan el cridàvem. Acudia a acompanyar-nos en les discussions del Col·lectiu de Mestres de la Safor. Vingué les 23 edicions anteriors de l'Escola d'Estiu del País Valencià "Marina-Safor, on sempre feu de forma ininterrompuda la conferència cloenda, aquest any, la 24a edició, serà la primera que no

el tindrem al nostre costat, serà un moment dur, però com ell ens ensenyà, tirarem endavant. Sense pensar-s'ho hi venia a la Safor quan una escola, mestres o famílies, el cridava per parlar de qualsevol tema relacionat amb l'educació. Darrerament intervingué diverses vegades en programes televisius.

Ara, per no perdre'l del tot avui, aniré a dormir amb la lectura de qualsevol dels seus llibres. Aquest estiu, aquestos propers anys consultaré de bell nou el seu mestratge als seus llibres.

Divendres, dia 13 de juny, han soterrat o incinerat Gonçal, no l'abraçaré mai més, però per sempre estimaré i palparé suament les seues paraules, un referent per a nosaltres, com a mestres i com a persones.

Gràcies mestre, gràcies Gonçal.